



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1 Vtrum intellectus sit donum spiritussancti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

bis, uel figuris, sicut si
 milibus, uel sensibili-
 bus, uel effectibus,
 uel causis latet quae
 etiam latent. Et sub
 accidentibus quidem
 legendo comprehendimus
 substantias, siue etiam
 quodcumque aliud acci-
 dens latet. Sub uerbis
 sensus literalis aperitur.
 Sub figuris tres reliqui
 sensus patent. scilicet mor-
 ralis, allegoricus, & ana-
 gogicus, & literalis sub
 parabola. Ex sensibili-
 bus intelligibilibus tot
 capitum. In causis uero
 effectus, & e conuerso
 spiritus, adeo ut nihil
 pretermisum occurat.
 Extendit siquidem se
 intellectus donum ad pen-
 etrandum omnia, ad qua
 cunque iudicanda, uel
 applicanda, sapientia,
 scientia, & consilium se
 extendunt, & rursus ad
 omnia, quibus fides assen-
 dit.

9. dist. 9. q. 2. & 1. fa. l. c. 2.

li. 6. c. 6. co. 5.

C. 4. parum a prin.

Cap. 7. inter principium & medium.

li. 5. de anima sext. 46. co. 2.

De 753. lib. 3. de aia. tex. 46. to. 2.

aliqd pringere potest. Indiget ergo homo
 mine, ut ulterius penetret ad cognoscendum
 naturale cognoscere non ualeat. Et
 supernaturale homini datur, uocat donum
 AD PRIMVM ergo dicendum, quod
 naturalis nobis inditum statim cognoscimus
 principia communia, quae sunt naturaliter
 sed quia homo ordinatur ad beatitudinem
 naturalem, ut supra dictum est, necesse est
 homo ulterius pertingat ad quaedam alia
 hoc requiritur donum intellectus.

AD SECUNDVM Dicendum, quod
 rationis semper incipit ab intellectu, & tunc
 ad intellectum. Ratiocinatur enim pro
 ex quibusdam intellectibus: & tunc ratio
 sus perficitur, quando ad hoc peruenit
 telligamus id, quod prius erat ignotum.
 go ratiocinamur, ex aliquo procedente
 procedit. Donum autem gratiae non
 lumine naturae, sed superaddit ei, quod
 & ideo in superadditio non dicitur, sed magis
 ctus: quia ita se habet lumen superadditum
 nobis supernaturaliter innotescit, sicut
 me naturale ad ea, quae primordialiter cog-
 nitur.

AD III. Dicendum, quod uoluntas
 pliciter appetitium moti absque delectatione
 alicuius excellentiae: sed intellectus nomi-
 dam excellentiam cognitionis penetrat
 ma. Et ideo supernaturale donum magis
 tur nomine intellectus, quam nomine uolun-

ARTICVLVS II.

Vtrum donum intellectus possit simul esse cum fide.

AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur, quod donum intellectus non simul habeatur cum fide. Dicitur enim Augustinus in li. 83. Questionum, quod quidam intellectus, intelligentis comprehensione finitur: sed id quod creditur non comprehenditur, sicut illud Apostoli ad Phil. 3. Non quia iam comprehenderim, aut quod perfectus sum. ergo uerum quod fides, & intellectus non possunt esse in eodem.

2. Praet. Omne quod intelligitur intellectu, uerum naturaliter: sed fides est de non apparentibus, ut supra dictum est: ergo fides non potest simul esse in eodem cum intellectu.

3. Praet. Intellectus est certior, quam scientia: sed scientia, & fides non possunt esse de eodem, ut supra dictum est: multo ergo minus intellectus, & fides.

SED CONTRA est, quod Gregorius dicit in li. Moralium. Videmus, quod intellectus de auditis mentem illustrat: sed aliquis habens fidem potest esse illustratus mente circa audita. Unde dicit Lucas, ult. quod dominus aperuit discipulis suis sensum, ut intelligeret scripturas: ergo intellectus potest simul esse cum fide.

RESPOND. Dicendum, quod hic duplici distinctione est opus. Vna quod duplici distinctione est opus. Vna quod duplici distinctione est opus.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum intellectus sit donum Spiritus sancti.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur, quod intellectus non sit donum Spiritus sancti. Donum gratia distinguitur a donis naturalibus: superadditur enim eis: sed intellectus est quidam habitus naturalis in anima, quo cognoscuntur principia naturaliter nota, ut patet in 6. Eth. ergo non debet poni donum Spiritus sancti.

2. Praet. Dona diuina participantur a creaturis secundum eorum proportionem & modum, ut patet per Dion. in li. 7. de Diu. no. sed modus humanae naturae est, ut non simpliciter ueritatem cognoscat, quod pertinet ad rationem intellectus, sed discursiue, quod est proprium rationis, ut patet per Dion. in 7. c. de di. no. ergo cognitio diuina, quae hominibus datur, magis debet dici donum rationis, quam intellectus.

3. Praet. In potentiis animae intellectus contra uoluntatem diuiditur, ut patet in 3. de Anima: sed nullum donum Spiritus sancti dicitur uoluntas: ergo est nullum donum Spiritus sancti dicitur intellectus.

SED CONTRA est, quod dicitur I. sa. 11. Requite super cum spiritus Domini, spiritus sapientiae & intellectus.

RESPOND. Dicendum, quod nomen intellectus quaedam intimam cognitionem importat. Deum intelligere, quasi intus legere: & hoc manifeste patet considerantibus differentiam intellectus, & sensus. Nam cognitio sensitiua occupatur circa qualitates sensibiles exteriores, cognitio autem intellectus uia penetrat usque ad essentiam rei. Obiectum autem intellectus est, quod quid est, ut dicitur in tertio de Anima. Sunt autem multa genera eorum, quae interiorius latent, ad quae oportet cognitionem hominis, quae sit intrinsecus penetrare. Nam sub accidentibus latent natura rei substantialis, sub uerbis latent significata uerborum, sub similitudinibus, & figuris latet ueritas figurata. Res. n. intelligibiles sunt quodam modo interiores respectu rerum sensibilibus, quae exterius sentiuntur, & in causis latent effectus, & e conuerso: unde respectu horum omnium potest dici intellectus. Sed cum cognitio hominis a sensu incipiat nisi ab exteriori, manifestum est, quod quanto lumen intellectus est fortius, tanto potest magis ad intima penetrare. Lumen autem naturale nostri intellectus est finitas uirtutis. unde usque ad terminatum

H

I

K